

יהיה לך אלהים אחרים על פני, והאות הזו אין יורשים אותה אלא ישראל, שאין אות ברית עד שמעבירים את הקלפות הללו מהם, שהן ערלה ופריעה עם הטפת דם.

שרש קלפות הן בערלה פנגד שלש קלפות האגוז, ועליהם נאמר והארץ היתה תהו ובהו וחשך. תהו - קו ירק, קלפה ראשונה, בהו - קלפה שנייה, חשך - קלפה שלישית, ושלש אלו זו על גב זו, כנגד שלשת צבעי העין, שנאמר בהם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם וכו', כנגדם שלשת צבעי הקשת שבהם נקרא בת עין, שהיא נקדה אות ברית, עליה נאמר וראיתיה לזכר ברית עולם, ועליהם נאמר שלש פעמים כל גוים וכו' כי אמילם, ומתי יעביר הקדוש ברוך הוא את הקלפות הללו מן העולם ויזכר ברית עולם? בזמן הגאולה. זהו שכתוב ולא יפנה עוד מוריד, מתי? אחר שיעבירו שלש הקלפות הרעות ממנה, ובזמן שהיא מתלבשת בקלפות הללו, היא אומרת אל תראני שאני שחרחרת, שבקלפות הללו היא מתחללת, ומשום זה מחלליה מות יומת. תהו"ם היא המו"ת, אליו צריך פריעה עם הטפת דם, ועד שנפרעת הפריעה הזו, היא לא מתגלה בעולם ולא תהיה אות בעולם, וסוד הדבר, כשעוברים ממנה ערלה ופריעה, רומא וקושטאנדינא, מיד מתגלה האות בעולם לאותו שנאמר בו וזה לך האות פי אנכי שלחתיך, לקים בו הפתוב פימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות.

לקיימא ביה קרא (מיכה ז טו) פימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות.

ערלה ופריעה, צריך תמן דחילו, ועלייהו אתמר (שמות כג) לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, והאי אות לא ירתין ליה אלא ישראל, דלית אות ברית עד דעברין מנייהו אלין קליפין, דאינון ערלה ופריעה באטיפו דדמא. תלת קליפין אינון בערלה לקבל תלת קליפין דאגוזא, ועלייהו אתמר (בראשית א

ב) והארץ היתה תהו ובהו וחשך, תהו קו ירוק קליפה קדמאה, בהו קליפה תניינא, חשך קליפה תליתאה, ותלת אלין דא על גב דא, לקבל תלת גוונין דעינא, דאתמר בהון (במדבר טו לט) ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם וכו', לקבליהו תלת גוונין דקשת, דבהון נקרא בת עין דאיהי נקודה אות ברית, עליה אתמר (בראשית ט טז) וראיתיה לזכור ברית עולם, ועלייהו אתמר תלת זמנין כל גוים וכו' פי אמילם (תהלים קיח יט), ואימתי יעבור קודשא בריך הוא הני קליפין מעלמא ויזכור ברית עולם, בזמנא דפורקנא, הדא הוא דכתיב (ישעיה ל ב) ולא יפנה עוד מוריד, אימתי לבתר דמתעברין תלת קליפין בישין מינה, ובזמנא דאיהי מתלבשא באלין קליפין איהי אמרת אל תראוני שאני שחרחרת (שיר א ו). דבאלין קליפין איהי מתחללת, ובגין דא מחלליה מות יומת (שמות לא יד).

תהו"ם איהו המו"ת, לגביה צריך פריעה באטיפו דדמא, ועד דאתפרע האי פריעה איהי לא אתגלייא בעלמא, ולא יהא אות בעלמא, ורזא דמלה פד אתעבר מינה ערלה ופריעה רומי וקושטאנדינא, מיד אתגלייא אות בעלמא, להווא דאתמר ביה (שם ג יב) וזה לך האות פי אנכי שלחתיך,

לקיימא ביה קרא (מיכה ז טו) פימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות.

ומשום זה, אֲלֶעָזֶר בְּנֵי, אֵל תִּצְפֶּה לְרַגְלֵי מִשִּׁיחַ, עַד שֶׁתִּרְאֶה אֶת הַקֶּשֶׁת בַּגּוֹנִיָּה הַמְּאִירִים, או עַד שֶׁיִּתְגַּלֶּה אוֹת בְּעוֹלָם. מֵה זֶה אוֹת? אֵלָּא דֶּרֶךְ כִּכְב מֵעֶקֶב, זוֹ הָאוֹת י', אוֹת בְּרִית. וּמִיָּד וְקָם שִׁבְט מִיִּשְׂרָאֵל אֵלֶיהָ, אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וַיְהִי בִישְׂרוֹן מֶלֶךְ.

בֵּא וּרְאֵה, יוֹם אַחַד שְׂאֵלְתִי אֶת אֱלֹהֵינוּ, לָמָּה שְׁמִים הָעֵרְלָה בְּכָלִי עֶפְרָ? אָמַר לִי, שְׁמַעְתִּי בִישִׁיבָה, שְׁעֵרְלָה הוּא נְחֹשׁ, וְכִיּוֹן שְׁמַעְבִּירִים אוֹתוֹ מִמְּקוֹמוֹ, צָרִיךְ לָתֵת לוֹ מְזוֹנוֹ, זֶהוּ שֶׁכְּתוּב וְנִחַשׁ עֶפְרָ לַחֲמוֹ, וּבְיָדָי, בְּנֵי, בְּזֶה נִצָּל אָדָם מִדִּין חֲבוּט הַקֶּבֶר, וְהֵדָם שְׁמִטְפִים מִהַפְרִיעָה, לָתֵת מְזוֹן לְאוֹתוֹ הַפֶּלֶב שֶׁהוּא רוֹצֵחַ, וּבְזֶה נִצָּל אָדָם מִחֲרָבוֹ שֶׁל מְלֶאךָ הַמּוֹת.

וְעַל כֵּן אָמַר אָדָם הִרְאֵשׁוֹן לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִי מִצִּיל בְּנֵי מִחֲרָב הַמֵּתֶהֶפֶכֶת? אָמַר לוֹ, חֲרָב הַמִּילָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר עֲשֵׂה לָךְ חֲרָבוֹת צוּרִים, וְחֲרָבוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁשׁ עֲשָׂרָה פִּיפְיוֹת, כְּנֶגֶד מִילָה וּפְרִיעָה וּמְצִיצָה וּשְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה בְּרִיתוֹת שֶׁנִּכְרְתוּ עֲלֶיהָ, וְכֵן הַתּוֹרָה מְצִילָה אֶת הָאָדָם מִשֶׁשׁ עֲשָׂרָה פִּיּוֹת הַחֲרָב, כְּמוֹ שֶׁאָמַר שְׁלֹמֹה עַץ חַיִּים הִיא, שְׁעוֹלָה לְשֵׁשׁ עֲשָׂרָה.

וּבְכֶנֶד שְׁנֵי אֵלֶּה אָמְרָה תּוֹרָה לֹא תִרְצַח וְלֹא תִנְאַף. לֹא תִנְאַף כְּנֶגֶד נְחֹשׁ אֲשֶׁת זְנוּנִים, לֹא תִרְצַח כְּנֶגֶד סַמְא"ל, וְאָמַר דּוֹד עֲלִיו, הַצִּילָה מִחֲרָב נְפִשִׁי מִיָּד פֶּלֶב יְחִידָתִי. שְׁלֹשׁ קְלָפוֹת הָעֵרְלָה הֵן מִשְׁחִי"ת א"ף וְחַמ"ה, כְּנֶגֶד הָעֵרְלָה, הוּא הָעוֹן. וְהִינּוּ מֵה שֶׁתִּקְנּוּ בַתְּפִלָּה אֲצִלְס, וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן - זֶה עוֹן, וְלֹא יִשְׁחִית - זֶה מִשְׁחִית,

(שם עח לח) וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר

וּבְנֵין דָּא אֲלֶעָזֶר בְּרִי לָא תִצְפִּי לְרַגְלָא דְמִשִּׁיחָא עַד דִּתְחַזִּי קֶשֶׁת בַּגּוֹנוֹנֵי נְהִירִין, או עַד דְּאִתְגַּלְיָא אוֹת בְּעֶלְמָא, מֵאִי אוֹת. אֵלָּא דֶּרֶךְ כִּכְב מֵעֶקֶב (במדבר כד יז), דָּא אֶת י' אוֹת בְּרִית, וּמִיָּד וְקָם שִׁבְט מִיִּשְׂרָאֵל לְגַבְהָ, הֵהוּא דְּאִתְמַר בֵּיה (דברים לג ה) וַיְהִי בִישְׂרוֹן מֶלֶךְ (חסר).

הָא תְּחִזִּי יוֹמָא חֲדָא שְׂאִילְנָא (דף עח ע"ב) לְאֱלֹהֵינוּ, עֵרְלָה אִמְאִי שׁוֹינֵן בְּמֵאנָא בְּעֶפְרָא, אָמַר לִי שְׁמַעְנָא בְּמִתִּיבְתָא, דְּעֵרְלָה אִיהוּ נְחֹשׁ, וְכִיּוֹן דְּאִעְפְּרִינֵן לִיה מֵאִתְרִיה צָרִיךְ לְמִיָּהֵב לִיה מְזוּנִיָּה, הֵדָא הוּא דְכִתִּיב (ישעיה סה לה) וְנִחַשׁ עֶפְרָ לַחֲמוֹ, וּבְיָדָי בְּרִי בְּדָא אֲשֶׁתִּזִּיב בַּר נֶשׁ מִדִּינָא דְחֲבוּט הַקֶּבֶר, וְדָמָא דְאִטְפִין מִפְרִיעָה לְמִיָּהֵב מְזוּנָא לְהֵהוּא פֶלֶבָא דְאִיהוּ רוֹצֵחַ, וּבְדָא אֲשֶׁתִּזִּיב בַּר נֶשׁ מִחֲרָבָא דְמְלֶאךָ הַמּוֹת.

וְעַל דָּא אָמַר אָדָם קְדָמָה קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מִי מִצִּיל בְּנֵי מִחֲרָב הַמֵּתֶהֶפֶכֶת, אָמַר לִיה חֲרָבָא דְמִילָה, כְּמָה דְאֵת אָמַר (יהושע ח ב) עֲשֵׂה לָךְ חֲרָבוֹת צוּרִים, וְחֲרָבָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא י"ו פִּיפְיוֹת, לְקַבֵּל מִילָה וּפְרִיעָה וּמְצִיצָה וַי"ג בְּרִיתוֹת שֶׁנִּכְרְתוּ עֲלֶיהָ, וְכֵן אִוְרִייתָא שְׁזִיב לְבַר נֶשׁ מִי"ו פִּיּוֹת דְחֲרָבָא, כְּמָה דְאָמַר שְׁלֹמֹה (משלי ג יב) עַץ חַיִּים הִיא דְסָלִיק לִי"ו.

וְלְקַבֵּל אֵלִין תְּרִין אָמְרַת אִוְרִייתָא לֹא תִרְצַח וְלֹא תִנְאַף (שמות כ יג-יד), לֹא תִנְאַף לְקַבֵּל נְחֹשׁ אֲשֶׁת זְנוּנִים, לֹא תִרְצַח לְקַבֵּל סַמְא"ל, וְאָמַר דּוֹד עֲלִיהָ (תהלים כב כא) הַצִּילָה מִחֲרָב נְפִשִׁי מִיָּד פֶּלֶב יְחִידָתִי, תֵּלֵת קְלִיפִין דְּעֵרְלָה אִינּוּן מִשְׁחִי"ת א"ף וְחַיִּמ"ה, לְקַבֵּל עֵרְלָה אִיהוּ עוֹן, וְהִינּוּ דְתִקְנּוּ בְּצִלוֹתָא לְגַבְיָהּ,